

" Willekeur in het kunstenaarsplantsoen"

NONSENS OVER GALERIE MOKUM GEPUBLICEERD DOOR DRS. RUTGER BRANDT EN JANNA VAN ZON

Over Galerie Mokum op de pagina van galerie eigenaar Brandt;

Galerie Mokum is in 1962 opgericht en zij was toen de eerste en enige plek in Amsterdam, waar realistische kunst werd getoond, verdedigd en gestimuleerd. Hiermee heeft zij een bepalende rol gespeeld in de ontwikkeling van Nederlandse naoorlogse realistische schilderkunst. De slecht geïnformeerde parvenu Brandt beweert op de pagina Galerie Mokum dat deze galerie vanaf 1962 bij de oprichting realistische kunst exposeerde. Aantoonbaar onjuist. Mede eigenaar van Galerie Mokum, de Amerikaan Michael Podulke, richtte in 1964 een vaste groep figuratieve en realistische kunstenaars op waar toe in 1964 Cornelis Dolaard deel uit maakte, in 1965 Barend Blankert, Koosje van Keulen, Chris van Geest, Teunn, in 1967 traden Clary Mastenbroek, Wout Muller en Fred van der Wal toe als vaste exposanten. Vanaf 1968 werden Jasper van Putten en Wout van Vliet vaste exposant. De exposities van de realisten werden door de dag en weekblad recensenten onveranderlijk afgekraakt, reis- en werkbeurzen voor de Galerie Mokum kunstenaars onveranderlijk afgewezen, een lidmaatschap van hoofdstedelijke kunstenaarsverenigingen of de BBK was onmogelijk. In 1972 werd ik als 29-jarige lid kunstenaar van Arti et Amicitiae, dankzij voorzitter van Arti, Dora van der Veen. Een interessante schilderes die haar werk o.a. in Galerie Mokum exposeerde. Onder het beleid van de opvolgster van galerie eigenaresse Dieuwke Bakker t.w. Janna van Zon verdwenen tenminste twee door Dieuwke Bakker aangekochte werken van mijn hand uit de Galerie Mokum collectie, die jaren later De Dieuwke Bakker Collectie is gaan heten. Een paar jaar eerder had Dieuwke Bakker in één van haar jaarlijks terugkerende paranoïde wanen een door haar voor de Mokum collectie aangekochte gouache en een tekening van mijn hand vernietigd. Na de dood van Dieuwke Bakker nam Janna van Zon de galerie over. Mevrouw van Zon liet zich vanaf 1970 negatief uit over mijn werk en persoon, hierin gesteund door kunst verzamelaar Sjouk Stigter en zijn echtgenote, maar ook door schilders als Clary Mastenbroek en Wout Muller, zowel als de nu al lang vergeten gefrustreerde auteur/docent Henk Romijn Meijer, die net zo beroemd als W.F. Hermans wilde worden. Deel nemen voor mij aan de herinnerings tentoonstellingen voor Dieuwke Bakker na haar dood in 1985 was voor mij uitgesloten, want Janna van Zon verklaarde al in 1970 een hekel aan mij persoonlijk maar ook aan mijn werk te hebben. Willekeur in het kunstenaarsplantsoen is nu eenmaal niet van gisteren of vandaag. De heilig verklaring van Dieuwke Bakker door haar galerie assistente Janna van Zon en de bewering dat Bakker een geniale kijk op kunst zou hebben kan ik niet onderschrijven.

© juli 2019, fredvanderwal, BasicPublishing.nl